

SZÁLINGER BALÁZS
Én is könyvtárszobában

*Lehetnék én is könyvtárszobában
Macskára omló tekintetesség,
Kinek leromlott véráramában
Csalóka vérrög volna a szentség.
Koccintanék az ablaküveggel
Talányaimból régen kifogytan –
Minden percében ünnepi ember
Már ne vadásson ízre a borban.
Minden kiváló dunai férfi
Hordalékként a Dunántúlé lesz,
Azt, mi felé tart, mind félreérti,
Messze nem gondol, közelre érez,
S ősrégi énje írná le szebben,
Ahogy egy isten sorvad a kertben.*

Könnyű

*Tiszta nő ül egy kis szobában
El kéne érte menni
Könnyűbort locsol rá egy férfi
Aki szeretnél lenni*

*Nem issza tisztán lepedőt csavar
A fejére most az a férfi
Viháncol egy nő akit te tisztán
Sosem fogsz már elérni*

*Ne félj megkapod egykettőre
Megállapodtok a napban
Borízú lesz a nyelve a bőre
Borfoltos lesz a paplan*

*Testesebb lesz és fanyarabb lesz
Rágyújt de tüzet nem kér
Mosatlanul tesz a küszöbön túlra
Mert egyszer nem siettél.*